

ایرانی جست‌های

گردآوری و یاز نویسی:

روزبه تذهیبی، نسترن ربانی

تصویر گران: مانلی منوچهری، نیره تقوی، علیرضا گندوزیان، حسام‌الدین طباطبایی، پشمان رحیمی زاده، مهکامه شعبانی، نورالدین زرین‌کنک

هرمزده روز پیری جمشید بر اهریمن نوروز

در آغاز حکومت جمشید شاه، اولین پادشاه ایران زمین،
شیاطین و اهریمنان و نیروهای پلید قدرت
فراوانی داشتند و مردم به سبب مزاحمت های آنان
در سختی و فلاکت روزگار می گذراندند.
جمشید برای نجات مردم تصمیم گرفت با اهریمنان بجنگد و کشور را از
جور و ستم پلیدی ها نجات دهد.

آن گاه با سپاهی بزرگ آماده جنگ شد پس از نبردی سخت و طولانی، بانزد یک شدن
بهار بر دشمن غلبه کرد.

سپس دستور داد تختی پر شکوه و بزرگ که بر آن جواهرات گرانبهایی می درخشید
برایش آماده کنند. و در روز اول بهار که به هرمزده* مشهور بود بر آن تخت نشست
و تاجگذاری کرد. و دیوان و شیاطین اسیر شده را فرمان داد تا او را به آسمان برده
و یک روزه از دماوند به بابل برسانند. و به این ترتیب قدرت و عظمت خود را به جهانیان
نشان داد.

چون تخت جمشید به آسمان پرواز کرد، نور خورشید آنچنان بر آن تابید و جواهرات
آن را تابناک کرد که مردم گمان کردند دو خورشید در آسمان می درخشد. و آن روز را
به میمنت پیروزی ایران زمین و درخشش تاج و تخت جمشید شاه **نوروز** نامیدند،
و جشنی بزرگ برپا کردند.

این جشن زیبا هنوز هم در میان هر قوم و هر دین ایرانی بر جا و برپاست و آنرا با دل و جان
پاسداری می کنند. تقویم رسمی ایران زمین نیز با آغاز این روز تغییر می کند.

*هرمزده یا اورمزده از نام های خداوند در اسطوره های عصر ایران باستان